

לַעֲשׂוֹת לַיְי כְּמָה דְכְתִיב, (שמואל ב ח) וַיַּעַשׂ דְּוֹד שְׁם.
 דְּכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא כְּאִילוּ
 עֶבֶד וְתַקַּן הָאִי עֵת לְחַבְרָא לָהּ בְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 וְכָל כֶּף לְמָה בְּגִין דְּהִפְרוּ תוֹרְתָךְ, דְּאִילוּ לֹא הִפְרוּ
 תוֹרְתָךְ לֹא אֶשְׁתַּבַּח פִּירוּדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מִיִּשְׂרָאֵל לְעֵלְמִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּגִזְוֵנָא דָּא כְּתִיב, (ישעיה ס) אֲנִי יְי
 בְּעַתָּה אֲחִישָׁנָה. מַהוּ בְּעַתָּה. בְּעַת ה'. דְּתַקּוּם
 מִעֲפָרָא בְּדִין אֲחִישָׁנָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְעַם כָּל דָּא
 יוֹמָא חַד אִיהִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל גּוּ עֲפָרָא וְלֹא יִתִּיר.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הָכִי אָמְרוּ. אֲבָל תָּא חֲזִי, רָזָא
 דְּאוּלִּיפְנָא, בְּשַׁעְתָּא דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲתַגְלִיֵּיא
 מֵאֲתַרְהֵי, בְּדִין אֲתוּזוּן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא כְּבִיכּוּל
 אֲתַפְרָשׁוּ. דְּאֲתַפְרָשָׁא ה"א מִן וַא"ו, וּבְגִין דְּאֲתַפְרָשׁוּ

לשון הקודש

אֲנִי ה' בְּעַתָּה אֲחִישָׁנָה. מַהוּ בְּעַתָּה?
 בְּעַת ה'. שְׁתַּקּוּם מִן הַעֲפָרָא, אִזְ אֲחִישָׁנָה.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְעַם כָּל זֶה, יוֹם אֶחָד הִיא
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַעֲפָרָא וְלֹא יוֹתֵר.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֶּף אָמְרוּ, אֲבָל בֵּא
 רְאֵה תְּסוּדָא שְׁלֵמְדָנּוּ. בְּשַׁעְתָּא שְׁכְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל נְגַלְתָּה מִמְּקוּמָהּ, אִזְ אוֹתִיּוֹת
 הַשָּׁם הַקְּדוּשׁ כְּבִיכּוּל נְפָרְדּוּ, שְׁנַפְרָדָה
 ה"א מִן וַא"ו, וּמִשּׁוּם שְׁנַפְרָדּוּ מַה

לַעֲשׂוֹת לָהּ, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב (שמואל ב ח)
 וַיַּעַשׂ דְּוֹד שְׁם. שְׁכָל מִי שְׁמַשְׁתַּדַּל
 בְּתוֹרָה כְּאִילוּ עֲשֵׂה וְתַקַּן אֶת הָעֵת הַזֹּאת
 לְחַבְרָא אוֹתָהּ עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 (תַּפְאָרֵת). וְכָל כֶּף לְמָה? מִשּׁוּם שְׁהִפְרוּ
 תוֹרְתָךְ. שְׂאֵלוּ לֹא הִפְרוּ תוֹרְתָךְ, לֹא
 נִמְצָא פְּרוּד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִיִּשְׂרָאֵל לְעֵלְמִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּמוֹ זֶה כְּתוּב (ישעיה ס)

מה כתיב (תהלים לט) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק
 וא"ו מן ה"א, וְקוּל לָא אֲשַׁתְּכַח, כְּדִין דְּבוּר אֲתֵאלַם.
 וּבְגִין כִּדְּ הִיא שְׂכִיבַת בְּעַפְרָא כָּל הַהוּא יוֹמָא (דְּנָא)
 דְּהֵ"א. וּמֵאן אִיהוּ אֶלְף חֲמִשָּׁא, וְאִף עַל גַּב
 דְּאִקְדִּימַת בְּגִלוּתָא עַד לָא יִיעוּל הַהוּא אֶלְף חֲמִשָּׁא
 רָזָא דְּהֵ"א, וְכַד יִיְתִי אֶלְף שְׁתִּיתָא דְּאִיהוּ רָזָא (דף קיז)
 דְּוֵ"א, כְּדִין וא"ו יוֹקִים לְהֵ"א.

בְּזִמְנָא שִׁית זְמִינִין עֶשֶׂר שְׁתִּין נְפֶשׁ, כְּדִין שְׁלִימוֹ
 וא"ו עֶשֶׂר זְמִינִין, וא"ו שִׁית זְמִינִין עֶשֶׂר, (דְּוֵ"א)
 וא"ו סְלֵקָא (בְּעֶשֶׂר) בִּי, וא"ו נַחְתָּא בְּהֵ"א.

אֲשַׁתְּלִים וא"ו גו עֶשֶׂר שִׁית זְמִינִין, כְּדִין הוּו שְׁתִּין
 לְאִקְמָא מְעַפְרָא, וּבְכָל שְׁתִּין וְשְׁתִּין
 מֵהַהוּא אֶלְף שְׁתִּיתָא אֲתַתְּקַף הֵ"א וְסְלֵקָא בְּדִרְגוּי
 לְאֲתַתְּקַפָּא. וּבְשִׁית מְאָה שְׁנִין לְשְׁתִּיתָא יִתְּפַתְּחוּן

לשון הקודש

בְּזִמְנִין שִׁשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר שְׁשִׁים נְפֶשׁ, אִז
 שְׁלֵמוֹת שֶׁל וָ"ו עֶשֶׂר פְּעָמִים, וָ"ו שִׁשׁ
 פְּעָמִים עֶשֶׂר, וְשִׁשִּׁים וָ"ו עוֹלָה (בְּעֶשֶׂר)
 בִּי, וָ"ו יוֹרְדַת בְּהֵ"א.

נְשַׁלְמַת וָ"ו בְּתוֹד עֶשֶׂר שִׁשׁ פְּעָמִים,
 אִז הֵם שְׁשִׁים לְהַקְדִּימָה מֵהַעֲפָר. וּבְכָל
 שְׁשִׁים וְשִׁשִּׁים מֵאוֹתוֹ הָאֶלְף הַשְּׁשִׁי
 מֵתְחַזְקַת הֵ"א, וְעוֹלָה בְּדִרְגוּתֶיהָ
 לְהַתְּחַזֵּק. וּבְשִׁשׁ מֵאוֹת שְׁנַיִם לְאֶלְף

כתוב? (תהלים לט) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ, מִשּׁוּם
 שְׁהִסְתַּלַּק וָ"ו מֵהֵ"א וְקוּל לָא נִמְצָא, אִז
 הַדְּבוּר נֶאֱלַם, וְלִכְּנֵן הִיא שׁוֹכְבַת לְעַפְרָא
 כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁל הֵ"א. וּמִיְהוּ?
 הָאֶלְף הַחֲמִישִׁי. וְאִף עַל גַּב שְׁהַקְדִּימָה
 בְּגִלוּת עַד שֶׁלֹּא נִכְנַס אוֹתוֹ הָאֶלְף
 הַחֲמִישִׁי, הַסּוּד שֶׁל הֵ"א. וּבְשִׁיבָא הָאֶלְף
 הַשְּׁשִׁי, שְׁהוּא הַסּוּד שֶׁל וָ"ו, אִז וָ"ו
 יוֹקִים אֶת הֵ"א.

תִּרְעִי דְּחֻמְתָּא לְעִילָא וּמְבוּעֵי דְּחֻמְתָּא לְתַתָּא,
וְיִתְתַּקֵּן עַלְמָא לְאַעְלָא בְּשִׁבְעָא. כְּבַר נֶשׁ דְּמִתְתַּקֵּן
בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה מְכִי עָרַב שְׁמִשָּׁא לְאַעְלָא בְּשַׁבְתָּא.
אוּף הָכִי נָמִי. וְסִימְנִיד (בראשית ז) בְּשַׁנַּת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
לְחַיֵּי נֹחַ וְגו' נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיִנֹת תְּהוֹם רַבָּה.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי כָּל דָּא אָרִיכוּ זְמַנָּא יְתִיר
מִכְּמָה דְּאוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא דְּאִיהוּ יוֹמָא חַד
גְּלוּתָא דְּכְנָסַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְתִיר דְּכְתִיב, (איכה א) נְתַנְנִי
שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה. אָמַר לִיה הָכִי אוֹלִיפְנָא מֵאַבָּא
בְּרִזִין דְּאַתּוּן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא וּבְיוֹמֵי דְּשִׁנֵּי עַלְמָא
וּבְיוֹמֵי דְּבְרָאשִׁית וְכֻלָּא רָזָא חֲדָא אִיהוּ.

וּבְדִין יִתְחַזֵּי קְשָׁתָא בְּעִנְנָא בְּגוּזֵי נְהִירִין בְּאַתְתָּא
דְּמִתְקַשְׁטָא לְבַעְלָה דְּכְתִיב, (בראשית ט) וְרֵאִיתִיָּהּ
לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם וְהָא אוּקְמוּהָ וְשִׁפִּיר הוּא. וְרֵאִיתִיָּהּ,

לשון הקודש

אֶחָד גְּלוּת שֶׁל כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹתֵר,
שְׁכָתוּב (איכה א) נְתַנְנִי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם
דָּוָה. אָמַר לוֹ, כִּד לְמִדְתֵּי מֵאֲבֵי בְּסוּדוֹת
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ וּבִימֵים שֶׁל
שָׁנוֹת הָעוֹלָם וּבִימֵים שֶׁל בְּרָאשִׁית,
וְהַכֵּל בְּסוּד אֶחָד הוּא.

וְאִז תִּרְאֶה הַקְּשָׁת בְּגוּזֵים מֵאִירִים כְּמוֹ
אִשָּׁה שְׂמֵתִקְשָׁת לְבַעְלָהּ, שְׁכָתוּב
(בראשית ט) וְרֵאִיתִיָּהּ לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם,

הַשָּׂשִׁי יִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי הַחֻמְתָּה לְמַעְלָה
וּמַעֲיִנֹת שֶׁל חֻמְתָּה לְמַטָּה, וְיִתְתַּקֵּן
הָעוֹלָם לְהַכְנִס לְשִׁבְעֵי כְּמוֹ בֶּן אָדָם
שְׂמֵתִקֵּן בְּיוֹם שִׁשִּׁי מִכְּשִׁמְעָרִיב הַשֶּׁמֶשׁ
לְהַכְנִס לְשַׁבָּת, אַף כִּד גַּם, וְסִימֵן לְדָבָר
— (בראשית ז) בְּשַׁנַּת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי
נֹחַ וְגו' נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיִנֹת תְּהוֹם רַבָּה.

אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, כָּל זֶה זְמַן אַרְבֵּי יוֹתֵר
מִכְּפִי שְׂבַארוּהוּ הַחֲבַרִים שֶׁהוּא יוֹם

בַּגּוֹזְנֵי נְהִירֵי בְּדָקָא יְאוּת. וּבְדִין לְזַכַּר בְּרִית עוֹלָם.
מֵאַן בְּרִית עוֹלָם. דָּא בְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְחַבֵּר וְא"ו
בְּה"א, וַיִּיקִים לָהּ מַעֲפָרָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וַיִּזְכַּר
אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. דָּא בְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי בְּרִית,
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וְהִתְהַלְּאֵת לְאוּת בְּרִית וְגו'.

כִּד יתְעַר וְא"ו לְגַבֵּי ה"א, בְּדִין אֶתִּין עֲלָאִין יתְעַרוּן
בְּעֲלָמָא וּבְנֹוֹ דְרֵאוּבֵן זְמִינִין דִּיתְעַרוּן קַרְבִּין
בְּכָל עֲלָמָא, וּבְנִסַּת יִשְׂרָאֵל יוֹקִים לָהּ מַעֲפָרָא וַיִּדְפֵּר
לָהּ קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא. וַיִּשְׁתַּכַּח קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
לְגַבְיָהּ גּוֹ גְלוּתָא כְּחוֹשְׁבֵן וְא"ו שִׁית זְמִינִין י' (עֶשְׂרֵי). עֶשְׂרֵי
זְמִינִין שִׁית שְׁנִין, וּבְדִין תִּיקוּם וַיִּתְפַּקֵּד עֲלָמָא לְמַעַבְד
נוֹקְמִין, וּמֵאַן דְּאִיהוּ מְאִידָּא יתְרַמֵּי.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי שְׁפִיר קְאָמְרַתְּ בְּגִין
דְּאִיהוּ גּוֹ רָזָא דְאַתְוּוֹן. וְלִית לָן לְאַתְעָרָא

(דף קיז ע"ב)

 לשון הקודש

ראובן לעורר קרבות בכל העולם,
ובנסת ישראל יקים אותה מן העפר
ויזכר אותה הקדוש ברוך הוא, וימצא
הקדוש ברוך הוא אעלה בתוך הגלות
כחשבון וא"ו שש פעמים י' ועשר. עשר
פעמים שש שנים, ואז תקום ויפקד
העולם לעשות נקמות. ומי שהוא נמוך

- יגבה.

אמר לו רבי יוסי, יפה אמרת, משום

והרי פרשוה ויפה הוא. וראיתיה בגננים
מאירים פראוי, ואז לזכר ברית עולם.
מה זה ברית עולם? זו בנסת ישראל,
ויתחבר וא"ו עם ה"א ויקמה מן העפר,
כמו שנאמר ויזכר אלהים את בריתו. זו
בנסת ישראל שהיא ברית, כמו שנאמר
והיתה לאות ברית וכו'.

אז יתעורר וא"ו אל ה"א, אז אותות
עליונים יתעוררו בעולם, ועתידים בני

חושבן וקצין אַתְרַגִּין, דְּהָא בְּסַפְרָא דְרַב יִיבָא סַבָּא
 אֲשַׁבְּחֵן חוֹשְׁבֵן דָּא דְכַתִּיב, (ויקרא כו) אִז תִּרְצֶה הָאָרֶץ.
 וְהוּא רָזָא דּוּא"ו דְכַתִּיב, (ויקרא כו) וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
 יַעֲקֹב וְדָא הוּא וּא"ו פְּלָא כְּחֻדָּא, וְעַל דָּא אֶזְכֹּר,
 וּלְבַתֵּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר, דָּא בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל. תִּרְצֶה.
 תְּתַרְעִי אֶרְעָא לְגַבִּי קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא.

אַבְל יוֹמָא חַד דְּאֶמְרוּ תְּבַרְיָא וְדָא כִּלְא הוּא גְבִיז
 קַמִּי קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא וְכִלְא אֲשַׁתִּיבַח בְּרִזָּא
 דְּאֶתְוֹן דְּשִׁמְא קְדִישָׁא, דְּהָא גְלוּתָא בְּאֶנּוּן אֶתְוֹן גְּלִי
 לֹון רַבִּי יִיסָא הָבָא, וְהַשְׁתָּא בְּאֶנּוּן אֶתְוֹן אֶתְגַּלְיִין
 וְגַלִּי לֹון.

אָמַר לִיה תָּא חַזִּי, דְּאֶפִּילוּ בַּד אֶתְפַּקְדָּא שָׂרָה,
 מִהָאִי דְרַגָּא לָא פִּקִּיד לָהּ, אֶלָּא בְּרִזָּא דּוּא"ו,
 דְכַתִּיב וַיִּי פִּקֵּד אֶת שָׂרָה וְגו'. בְּגִין דְּכִלְא בְּרִזָּא

לשון הקודש

אַבְל יוֹם אֶחָד שְׁאֶמְרוּ הַחֲבֵרִים, וְדָא
 הַכֵּל גְּבִיז לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַכֵּל
 נִמְצָא בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ,
 שְׁהַרִי הַגְּלוּת בְּאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת גְּלָה אוֹתָן
 רַבִּי יִיסָא כָּאן, וְעַכְשָׁו בְּאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת
 הַתְּגַלּוּ וְגַלּוּ אוֹתָן.

אָמַר לוֹ, כֹּא רָאָה שְׁאֶפְלוּ פְּשֻׁנְפַּקְדָּה
 שָׂרָה, מְדַרְגָּה הוּוּ לֹא פִּקֵּד אוֹתָהּ, אֶלָּא
 בְּסוּד שֶׁל וּא"ו, שְׁכַתּוּב וְה' פִּקֵּד אֶת

שֶׁהוּא בְּתוּךְ סוּד הָאוֹתִיּוֹת וְאִין לְנוּ
 לְעוֹרֵר חֲשַׁבּוֹן וְקַצִּים אַחֲרִים, שְׁהַרִי
 בְּסַפְרוֹ שֶׁל רַב יִיבָא הִזְקֵן מְצָאנוּ חֲשַׁבּוֹן
 זֶה, שְׁכַתּוּב (ויקרא כו) אִז תִּרְצֶה הָאָרֶץ,
 וְהוּא הַסּוּד שֶׁל וּא"ו, שְׁכַתּוּב (שם) וְזָכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְזֶהוּ וּא"ו, הַכֵּל
 בְּאֶחָד. וְעַל זֶה אֶזְכֹּר. וְאַחַר כֵּךְ וְהָאָרֶץ
 אֶזְכֹּר, זֶו בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל. תִּרְצֶה, תְּתַרְעֶה
 הָאָרֶץ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

דוא"ו איהו, ובהא כליל כללא, וביה אתגלויא כללא,
 בגין דכל מלה דאיהי סתימא איהי גלי כל סתים.
 ולא אתי מאן דאיהו באתגלויא ויגלי מה דאיהו
 סתים.

אמר רבי יוסי כמה אית לן לאתמשכא גו גלותא
 עד החוא זמנא, וכלא תלי ליה קדשא בריך
 הוא בד יתובון בתיובתא. אי יזפו ואי לא יזפו, כמה
 דאתמר בהאי קרא דכתיב אני יי בעתה אחישנה. זכו
 אחישנה לא זכו בעתה.

אזלו, עד דהו אזלי, אמר רבי יוסי אדפרנא
 השתא דהא באתר דא יתיבנא יומא חד עם
 אבא, ואמר לי ברי זמין אנת בד מטון יומך לשיתין
 שנין לאשכחא בהאי אתר סימא דחכמתא עלאה,
 והא זכינא לאנן יומין ולא אשכחנא, ולא ידענא אי

לשון הקודש

בפסוק הזה שכתוב אני ה' בעתה
 אחישנה. זכו - אחישנה. לא זכו -
 בעתה.

חלכו. בעודם הולכים, אמר רבי יוסי,
 גזפרתי עכשו שבמקום הזה ישבתי יום
 אחד עם אבי ואמר לי, בני, עתיד אתה
 בשתגיע ימך לששים שנים למצא
 במקום הזה אוצר של חכמה עליונה,
 והרי זכיתי לאותם הימים ולא מצאתי

שרה וגו', משום שהכל הוא בסוד של
 וא"ו, ובה"א כולל הכל ובו מתגלה
 הכל, משום שכל דבר נסתר הוא מנגלה
 כל נסתר ולא בא מישהו בגלוי וינגלה
 מה שהוא נסתר.

אמר רבי יוסי, כמה יש לנו להמשך
 בתוך הגלות עד אותו הזמן, והכל תלה
 לו הקדוש ברוך הוא בפשיטתו בתשובה
 - אם יזפו ואם לא יזפו, כמו שנאמר

הַיּ מַלְיָן דְּקַאֲמָרְן אִו הֵהִיא חֲכַמְתָּא דְּאִיתוּ אָמַר.

וְאָמַר לִי כַד יִמְטוּן קוּלְפִין דְּנוּרָא גּוּ טְהִירֵי יַדְךָ
 אֶתְאַבִּיד מִינְךָ. אָמִינָא לִיה אָבָא בְּפָה
 יַדְעָתָּ. אָמַר לִי בְּהַי תִּרִין צְפוּרִין דְּאֶעְבְּרוּ עַל רִישְׁךָ
 יַדְעָנָא. אֲדַהְכִי אֶתְפָּרֵשׁ רַבִּי יוֹסִי וְעָאֵל גּוּ מְעַרְתָּא
 חָדָא וְאַשְׁבַּח סְפָרָא חַד דְּהוּה נְעִיץ גּוּ נוֹקְבָא (דף קיח ע"א)
 דְּטַנְרָא בְּסִיפֵי מְעַרְתָּא, נָפֵק בֵּיה.

כִּיּוֹן דְּפִתַּח לִיה חָמָא שְׁבַעִין וְתִרִין גְּלִיפִין דְּאֶתְנוּן
 דְּאֶתְמַסְרוּ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן וּבָהוּ הוּוּה יַדַּע פֶּל
 חֲכַמְתָּא דְּעֶלְאִין קְדִישִׁין וְכָל אַנּוּן דְּבַתֵּר רִיתָא
 דְּמַתְּגַלְגַּלָּן בְּתֵר פְּרוּכְתָּא גּוּ טְהִירִין עֶלְאִין וְכָל אַנּוּן
 מַלְיָן דְּזַמִּינִין לְמִיתֵי לְעֶלְמָא, עַד יוֹמָא דִּיקוּם עֶנְנָא
 דְּבַסְטֵר מְעַרְב וַיַּחֲשִׁיד עֶלְמָא.

לשון הקודש

המַעְרָה. יצא אֵתוּ.

כִּיּוֹן שְׁפַתַּח אוֹתוּ, רָאָה שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם
 חֲקוּקֵי אוֹתֵיּוֹת שְׁגַמְסְרוּ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן,
 וּבְהֵם הָיָה יוֹדַע פֶּל הַחֲכַמָּה שֶׁל עֲלִיוֹנִים
 קְדוּשִׁים וְכָל אוֹתָם שְׁאַחַר הָרִיתִים
 שְׁמַתְּגַלְגַּלִּים אַחַר הַפְּרֻכַּת תּוֹךְ אוֹרוֹת
 עֲלִיוֹנִים וְכָל אוֹתָם דְּכָרִים שְׁעִתִּידִים
 לְבֹא לְעוֹלָם עַד הַיּוֹם שְׁיָקוּם עֲנָן בְּצַד
 מְעַרְב וַיַּחֲשִׁיד אֶת הָעוֹלָם.

וְאִינוּ יוֹדַע אִם הַדְּבָרִים הַלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ
 אוֹ אוֹתָהּ הַחֲכַמָּה שֶׁהוּא אָמַר.

וְאָמַר לִי, בְּשִׁנְיַעוּוֹ הַשְּׁלֵהְבוֹת שֶׁל הָאֵשׁ
 לְתוֹךְ הָאוּיִר שֶׁל יְדִידָךְ, יֵאבֵד מִמֶּךָ.
 אָמַרְתִּי לוֹ, אָבָא, בְּפָה יַדְעָתָּ? אָמַר לִי,
 בְּאוֹתָן שְׁתֵּי צְפָרִים שְׁעַבְרוּ עַל רֵאשִׁיךָ
 יַדְעַתִּי. בֵּין כֶּךָ נִפְרַד רַבִּי יוֹסִי וּנְכַנְס
 לְתוֹךְ מְעָרָה אַחַת, וּמִצָּא סְפָר אֶחָד
 שֶׁהָיָה נְעִיץ בְּתוֹךְ נֶקֶב שֶׁל הַסַּלַּע בְּקִצָּה